

C door het jaar 3
M. Assumpta
26 januari 2025

Eerste lezing (Neh., 8, 2-4a. 5-6. 8-10)

Uit het boek Nehemia

Toen men na de ballingschap de muren van Jeruzalem weer had opgebouwd,
werd het volk verzameld om ze in te wijden.
Het was de eerste dag van de zevende maand.
De priester Ezra bracht het boek van de wet naar voor
op het plein voor de Waterpoort
en van vroeg in de morgen tot op de middag
las hij er luidop uit voor.
Het volk luisterde vol aandacht.

Dan ging Ezra, die naast priester ook Schriftgeleerde was,
op een houten verhoog staan,
dat men voor die gelegenheid had gemaakt.
Tegenover heel het volk opende hij het boek.
Dan gingen allen rechtop staan.
En Ezra sprak de lof van de Heer, de grote God.
En heel het volk zegde: 'Amen, amen!'
Zij staken hun armen in de lucht,
zij bogen hun hoofd
en zij vielen op hun knieën
met het gezicht op de grond.
De Levieten gaven aan het volk uitleg over wat in het boek van de wet stond,
zodat iedereen het kon begrijpen.
Daarna zegden Nehemia, de landvoogd,
Ezra, de priester en Schriftgeleerde,
en de Levieten die de uitleg hadden gegeven,
tegen heel het volk:
'Deze dag is toegewijd aan de Heer jullie God.
Wees dus niet treurig en ween niet.'
Het hele volk was namelijk in tranen uitgebarsten
toen het de woorden van de wet had beluisterd.
En ze voegden eraan toe:
'Kom, ga eten en drink er zoete wijn bij,
en deel met wie niets heeft,
want het is de dag van onze Heer.
Wees niet bedroefd,
maar laat de vreugde die de Heer jullie schenkt jullie kracht zijn.'

Tweede lezing (1 Kor., 12, 12-30)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinthe

Zusters en broeders,

Het lichaam van een mens bestaat uit vele delen,
maar vormt samen één geheel, één lichaam.
Zo vormen wij met Christus ook één geheel.
Al zijn allen verschillend -
Joden en Grieken, slaven en vrijen -
in de kracht van een en dezelfde Geest zijn wij tot één lichaam gedoopt.
Allen zijn wij doordrongen van één Geest.
Een lichaam is maar een lichaam, omdat het bestaat uit vele delen,
allen verschillend.
Stel je eens voor dat de voet zegt:
'Omdat ik geen hand ben, hoor ik niet tot het lichaam',
hoort hij dan niet tot het lichaam?
En als het oor zou zeggen:
'Omdat ik geen oog ben, hoor ik niet tot het lichaam',
hoort het dan niet tot het lichaam?
Als het hele lichaam oog zou zijn, waar bleef dan het gehoor?
Als het helemaal gehoor was, waar bleef dan de reuk?
God heeft er nu eenmaal voor gekozen
de lichaamsdelen elk afzonderlijk
hun plaats in het lichaam toe te wijzen.
Als zij alle hetzelfde zouden zijn,
hoe zou je dan een lichaam hebben?
En alle delen hebben mekaar nodig.
Het oog kan niet tegen de hand zeggen:
'Ik heb je niet nodig',
en evenmin het hoofd tegen de voeten:
'Ik heb jullie niet nodig.'
Nog sterker, juist die lichaamsdelen die het zwakst schijnen te zijn,
zijn het meest onmisbaar.
Wanneer één lichaamsdeel lijdt, delen alle andere in het lijden;
wordt één lichaamsdeel geëerd, dan delen alle andere in die vreugde.

Zo is ook het lichaam van Christus.
Samen vormen jullie dit lichaam.
Ieder van jullie is van dit lichaam een onderdeel.
Ieder heeft er zijn taak:
Er zijn apostelen, maar ook profeten, en leraren.
Er zijn er die de gave bezitten om mensen nabij te zijn,
zieken te genezen, leiding te geven, begeesterend te spreken,
zelfs wonderen te verrichten.
En het talent dat de ene heeft, heeft de andere niet.
Zo vormen we één lichaam.

Evangelie (Lc., 1, 1-4; 4, 14-21)

Begin van het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Velen hebben zich reeds geroepen gevoeld om door te vertellen
wat ze van ooggetuigen hebben gehoord

over wat bij ons is gebeurd.

Nu heb ik besloten om dat nauwkeurig te bestuderen,
en op te schrijven in een ordelijk geheel.

Zo kun je jezelf overtuigen van de betrouwbaarheid ervan:

Het gaat om het verhaal van Jezus.

Nadat hij gedoopt was in de Jordaan keerde hij terug naar Galilea
vol geestkracht.

Hij werd vlug bekend in heel de streek.

Hij ging naar de synagogen en gaf er onderricht.

Iedereen had waardering voor hem.

Zo kwam Hij ook in Nazareth, waar Hij was opgegroeid.

Toen hij zoals gewoonlijk eens op sabbat in de synagoge was,
ging hij opstaan om voor te lezen.

Hij kreeg een boekrol van de profeet Jesaja aangereikt.

Hij opende die en vond de plaats waar geschreven staat:

De Geest van de Heer rust op mij;

Hij heeft mij gezalfd,

en mij gezonden

om aan armen de goede boodschap te brengen,

om aan gevangenen hun vrijlating aan te kondigen

en aan blinden het licht in hun ogen terug te geven,

om verdrukten in vrijheid te laten gaan,

en een jaar af te kondigen naar het hart van de Heer.

Daarna rolde Hij het boek dicht,

gaf het terug aan de dienaar en ging zitten.

De ogen van allen in de synagoge waren op Hem gericht.

En dan zegde hij:

‘Vandaag is het Schriftwoord dat jullie gehoord hebben in vervulling gegaan.’

Homilie

B. en Z.,

Een groep gepensioneerden gaat op daguitstap.

Ze komen ergens aan en de voorzitter zegt op de bus: ‘Willen jullie mij volgen en goed aansluiten. Wij moeten een paar straten verder, waar de bus niet kan komen, en we hebben niet zoveel tijd.’

En iedereen stapt uit, en volgt met gezwinde pas de voorzitter.

Eén echtpaar echter kan niet volgen. De man heeft niet zo lang geleden een beroerte gekregen, en zijn been wil niet meer zo goed mee. Zij geraken achterop.

Maar niemand merkt het. Want niemand wil dat belangrijke bezoek missen.

Een koor viert zijn jaarlijkse Sint Ceciliafeest. Eerst wordt een welkomstdrankje aangeboden, en dan gaat men aan tafel voor het feestmaal.

Tijdens het aperitief hebben de meesten reeds stiekem hun handtas, of een sjaal op de stoelen gelegd; kwestie van samen te kunnen zitten met vrienden en kennissen.

Als ze dan allemaal hun plaats innemen, loopt er iemand rond, die nog niet zo lang tot het koor is toegetreden, zoekend of er voor haar nog wel een plaatsje vrij is.

Z. en B.,

Hebben jullie dat ooit al eens meegemaakt dat jij diegene was die achterbleef, of die moest zoeken naar een gezelschap waar je bij mocht aansluiten?

Ken je dat gevoel?

Allicht zul je dan ook gedacht hebben: 'Als ik het geweten had, ik was thuis gebleven.'

En je zult je hebben afgevraagd: 'Is er dan niemand die het ziet? Is er dan waarlijk niemand die merkt dat ik aan mijn lot word overgelaten?'

Z. en B.,

Zojuist hebben we de eerste regels gelezen van het evangelie van Lucas.

En daarin wordt beschreven hoe Jezus een tekst voorleest uit de profeet Jesaja, die hij op zichzelf toepast, en er zijn hele programma in samenvat.

Het is als het ware zijn beleidsverklaring. Daarin staat wanneer Jezus zal kunnen zeggen of hij in zijn opzet is geslaagd.

En dat luidt:

wanneer aan armen de blijde boodschap wordt gebracht
wanneer aan gevangenen hun vrijlating wordt aangekondigd
wanneer blinden weer gaan zien
wanneer verdrukten vrij worden gemaakt.

Ja, wanneer dat gebeurt breekt de genade van God in onze wereld door, wordt een genadejaar van de Heer afgekondigd.

Maar wie zijn die armen, die gevangenen, die blinden, die verdrukten?

Zijn dat alleen de bedelaars langs de weg, de gedetineerden in de gevangenis, de mensen met de zwarte bril en de witte stok, de slachtoffers van dictatoriale regimes?

Die ook natuurlijk, maar zeker niet zij alleen.

Dat zou al te eenvoudig zijn.

Jesaja en Jezus bedoelen zeker ook meer.

De blinden, dat zijn ook die gepensioneerden, die niet zien dat een echtpaar achterblijft op hun daguitstap; dat zijn ook die leden van het koor, die niet merken dat iemand geen plaats vindt aan tafel.

Die zijn misschien de echte blinden.

En zijn de echte armen ook niet bv. de beursspeculanten die zo gefascineerd zijn door het altijd maar verhogen van hun kapitaal, dat zij de rijkdom niet kennen van de solidariteit, dat warme gevoel dat je vervult wanneer je iemand hebt kunnen helpen.

Zijn de echte gevangenen bv. niet de politici die wel weten waar de grote noden liggen in onze maatschappij, maar er niets durven aan doen, omdat het hen stemmen zou kunnen kosten?

Zijn de echte verdrukten niet al degenen die aan wat dan ook verslaafd zijn? Aan luxe, aan comfort, aan hun status, aan geld en macht?

Ja, Z. en B.,

Toen Jezus zegde: 'vandaag is dit Schriftwoord in vervulling gegaan' bedoelde hij niet dat met een hocus pocus nu alle blinden weer zouden gaan zien, of alle armen het groot lot zouden winnen, of de deuren van de gevangenissen zouden worden opengegooid.

Neen, hij bedoelde dat – met zijn komst – een andere logica in onze wereld was binnengetreden.

De logica nl. van de liefde.

En in die logica is de rijke niet diegene die veel bezit, maar diegene die veel deelt.

De echte vrije is diegene die niet gevangen zit in de carrousel van het kwaad, maar beschikbaar is om goed te doen.

De echte ziende is diegene die in de ogen van zijn medemensen de vragen en de noden leest, die hen beroeren.

En als die logica doorbreekt, als mensen voor hun medemensen gaan opkomen, als de liefde onder mekaar de drijfveer van alles zal zijn, ja, dan is het genadejaar van de Heer aangebroken.

Laten we bidden dat deze dag ooit eens mag komen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.